

De samvirkende Fagforbund, der ligeledes har udtalt sig forinden konferencens afholdelse, har henvist til, at spørgsmålet om fastsættelse af minimumslønninger i landbruget for Danmarks vedkommende ikke har nogen særlig interesse, da landbrugsarbejderne i stor udstrækning er undergivet kollektive overenskomster, og på de områder, hvor der forefindes uorganiseret arbejdskraft, aflønnes disse arbejdere i høj grad efter de i faget gængse lønoverenskomster.

Under hensyn til, at lønninger og arbejdsbetingelser her i landet fastsættes ved kollektive overenskomster mellem arbejdsgivernes og arbejdernes organisationer, har arbejds- og socialministeriet i skrivelse af 13. marts 1951 til arbejdsbureauet udtalt, at en lovmæssig fastsættelse af minimumslønninger i landbruget ikke kan anses for en hensigtsmæssig forholdsregel, hvorhos de danske regeringsdelegerede — som det vil fremgå af beretningen — undlod at stemme ved afstemningen på konferencen.

Der er således hverken reelt eller formelt noget grundlag for at ratificere konventionen.

I *konvention nr. 100 vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi* fastslås det i art. 2, at enhver medlemsstat i overensstemmelse med de metoder, der anvendes ved fastsættelse af lønsatser, skal fremme og, for så vidt det er foreneligt med disse metoder, sikre gennemførelsen af princippet om lige løn for mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi, for så vidt angår samtlige arbejdere.

Dette princip kan ifølge artiklen gennemføres enten ved nationale love eller administrative forskrifter eller gennem et ved lov oprettet eller anerkendt organ for fastsættelse af lønninger eller ved kollektive overenskomster mellem arbejdsgivere og arbejdere eller endelig ved en kombination af disse forskellige metoder.

Ifølge konventionens art. 3 skal der af de myndigheder, hvorunder fastsættelse af lønsatser sorterer, eller, hvor disse satser fastsættes ved kollektive aftaler, da af de pågældende parter, eventuelt træffes foranstaltninger til fremme af en objektiv vurdering af beskæftigelsen på grundlag af det arbejde, der udføres.

Det udtales endvidere i samme artikel, at forskelle i lønsatser, der uden hensyn til køn svarer til forskelle i det arbejde, der skal udføres, og som er konstateret ved den objektive vurdering, ikke anses for at stride mod princippet om lige løn for mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi.

De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening har ligeledes haft lejlighed til at udtale sig om denne konvention, og det er påpeget, at ligelønsprincippet her i Danmark ikke kan gennemføres ad lovgivningsvejen, og at en opstilling af en objektiv målestok til en vurdering af arbejdets art med henblik på fastsættelse af lige løn ikke er mulig. De samvirkende Fagforbund har dog ment, at der ikke skulle være noget til hinder for, at regeringen eller lovgivningsmagten i forbindelse med tiltræden af en konvention om lige løn kunne rette en opfordring til hovedorganisationerne om at søge princippet om lige løn gennemført.

Ligelønsprincippet er her i landet gennemført for tjenestemænd og andre i statens tjeneste ansatte personer, dog at aflønningsvilkårene for de under staten beskæftigede overenskomstlønnede arbejdere fastsættes efter samme principper som for tilsvarende arbejdere i det frie erhverv. Udenfor dette område er regeringen og lovgivningsmagten derimod principielt uden indflydelse på lønfastsættelsen, der sker gennem afslutningen af overenskomster mellem de pågældende organisationer. Der vil derfor for Danmarks vedkom-